

Софія Куликівна

124
АЛІ-БАБА І 40 РОЗБІЙНИКІВ

ЛЬВІВ, 1922.

НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: «СВІТ ДИТИНИ»

Видання „Світа Дитини“:

А) Діточа Бібліотека:

1. Оскар Уайльд: „Зоряний Хлопчина“.
2. Вільгельм Буш: „Максим і Марко“.
3. О. Білоусенко: „Пригоди Вовка-Неситого“.
4. Вільгельм Буш: „Нечемне вороня“.
5. Я. Вільшенко: „Чорнокнижник із Чорногори“.
6. Я. Вільшенко: „Червона Шапочка“.
7. Антін Лотоцький: „Вільгельм Тель“.
8. Фільгелєнес: „За вітчину“.
9. Микола Ваврисевич: „Пісова казка“.
10. Грація Товпліс: „Дарунки Русалок“.
11. Я. Вільшенко: „Коник Стрибунець“.
12. Леся Верховинка: „Іменини Влодка“.
13. Осип Маковей: „Пригоди Горобчика“.
14. Клявдія Лукашевич: „Бунт Пяльок“.
15. Володимир Хронович: „Пригоди Лиса-Панаса і його жінки Мотрі“.
16. Василь Софронів: „Печери“.
17. М. Денисенко: „Наша Січ — мати“.
18. Софія Куликівна: „Алі-Баба і 40 розбійників“.

В приготуванню:

19. Марія Штелігівна: „За склянню стіною“.
20. Я. Вільшенко: „Гостина св. Миколая“ сценічна картина в 1 дії.
21. Ю. Ігорків: „Сирота“, сценічна картина в 1 дії.
22. Володимир Островський: „Соняшник“, сценічна картина на 3 дії (з нотами).
23. Марія Веріго: „Волове Очко“, прегарне оповіданє з 14 образками Ол. Кульчицької.
24. Вуйко Влодко: „Пригоди Юричка Кучерявого“, з образками О. Куриласа.
25. Антін Лотоцький: „Езоп“, оповіданє про жите славного байкаря.
26. Я. Вільшенко: „Байки Езопа“, з численними ілюстраціями.

ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА

Книжечка 18.

Софія Куликівна.

АЛІ-БАБА і СОРОК РОЗБІЙНИКІВ.

(З казок 1001 ночі)

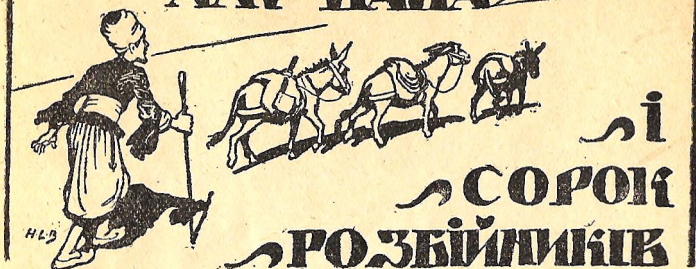
ЛЬВІВ, 1922.

НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА: «СВІТ ДИТИНИ»

Право передруку законно застережене.

З печатні ОО. Василіян у Жовкві.

АЛІ-БАБА

і СОРОК РОЗБІЙНИКІВ

ПІСНЯ ПЕРША.

У Багдаді славним місті,
Тому літ не сто, не двісті...
Іван Франко.

У Багдаді славним місті,
Тому літ не сто, не двісті,
Жили вбогі брати два;
Хоч були собі рідненькі,
Бож сини одної неньки,
Та судьба в них не одна.

Старший Мехмет хитро
[взявся

І з донькою повінчався
Пребагатого купця,
А молодший Алі-Баба
Полюбив і взяв добряга
Сиротину без гроша.

Раз пішов він із ослими
В ліс глибокий, за дровами,
На прожиток зароблять;
Аж тут зирк! ... надїздить чвалом
Гурт розбійників провалом,
Чи ховатись, чи втікать?

„Гроші звідки?“ Алі-Баба
Брату рідному, — добряга,
Все до чиста розказав:
Про скарби в нутрі скаль-
[ному,
Про чарівний ключ ід ньо-
[му,
Ще й дорогу показав.

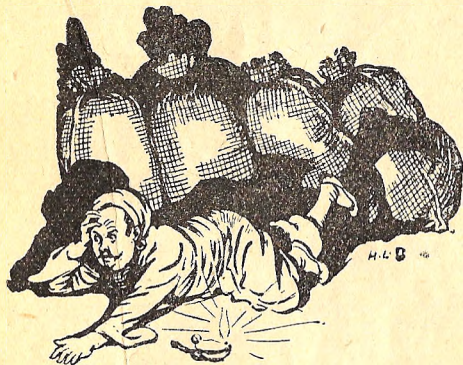

Мехмет жадібно зігхає
І як стій він вирушає
З шістьма мулами у ліс.
Та не треба вам казати,
Як спішився він від хати,
Не дігнав би його й біс.

Хитрий Мехмет коло
[брами
Крикнув: „Одчинись,
[Сезаме!“
І втворилася скала!
Він з утіхи сам не знає,
Що скорійш хапати
[має,
Стільки всего там до-
[бра.

Срібло, золото, оксаміти,
Парчі, перли, самоцвіти,
Світ Мехмету мерехтить...
І з дванайцятьма міхами,
З трудом тащиться до брами,
Як на перший раз, досить.

„Одчинися!“...

[ну, а далі?
Не пішло і на
[три цілі,
Бо чарівний
[клич забув;
Зимний піт чо-
[ло зливає,
Око меркне,
[дух вмливає,
Дотик смерти,
[знать почув.

Аж тут чути крик завзятий:
Га!... ти зраднику проклятий!
Не уйдеш тепер мені!
Мехмета драби вбивають
І на пострах прибивають
Кусні тіла на стіні.

ПІСНЯ ДРУГА.

Ніч настала. — Тихо всюди...
У Багдаді сплять вже люди,
Мехметиха ще не спить;
Все лиш мужа виглядає,
Щось не добре прочуває,
Душу неспокій гнітить.

Далі каже: „Годі ждати?“
Йде до Аліної хати,
Брата шле за Мехметом.
Брат відразу догадався,
По що Мехмет в ліс подався
І застряг там десь притьмом.

Алі-Баба коло брами
Крикнув: „Одчинись, Сезаме!“
Кусні тіла як узрів;
На хребти ослам поклавши,
Скарбів, що спроміг набравши,
Ріщем вкрив і... вїо! домів.

Скільки наша Мехметиха
Мала горя, мала лиха,
Того не списать пером;
Та найгірше: Що зробити?
Слід розбійникам закрити,
Щоб не мстилися часом.
Була в Мехмета служанка,
Гарна, ставна, мов панянка,
Моргіянна на ім'я.
Ся про Мехмета голосить,
Що заслаб, ще йлік приносить
Просто від аптикаря.

„Пан наш,“ — каже, „ох!... конечно,
„Захорів так небезпечно,
„Певно що буде вмирать.
„Щоб успішний дати ратунок,
„Зладьте ще міцніший трунок,
„Ось вам срібних драхмів пять.“

А сама побігла жваво
Вулицями в ліво, в право,
Полатайко де сидів.

Того злотом підплатила,
Зір йому платком закрила,
І спровадила домів.

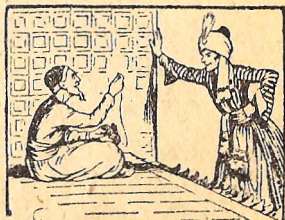

Кусні тіла по-
[сшивали,
Полатайка по-
[пращали,
Похорон як
[слід пішов...
І ніхто не до-
[гадався,
Що Мехмет в
скалу закрався,
Де напрасну
смерть найшов.

А в скалі гуде нарада,
Чути крики: „Зрада, зрада!“
„Час вже тому дати кінець!
„Треба шпігуна післати,
„Слід, щоб вишукав до хати,
„Де зашитий був мерлець.“

Довго той шпігун блукався,
Заки врешті допитався
Там, де полатайко жив.
Сей пристав за добру плату
Відшукати тую хату,
Якби зір платком закрит.

Полатайко з критим
[оком
На омацки, крок за
[кроком,
Дім той клятий від-
[найшов!
Тут шпігун на дверях
[спішно
Білий знак зробив
[і втішно
В свояси собі пішов.

Але наша Моргіяна
Бистрим оком, зараз з ра-
[на.
Вздріла знак той на две-
[рях.
„Се якась нечиста спра-
[ва!“
І такий знак пописала,
Борзо по усіх домах!

Ось шпігун наш і ватажко
Бродять вулицею важко...
Щось шукають в пізну ніч.
„Чорт поплутав всю роботу!
„Тих значків є більш до сто ту,
„Радше забираймося пріч!“

ПІСНЯ ТРЕТЯ.

У скалі нові наради.
З шпігуном прийшло до звади;
Шлють нового шпігуна.
Сей аж тричі присягався,
У Багдад як стій подався,
Полатайка знов найма.

Сим разом шпігун присяжний
Знак червоний, знак виразний,
Сам поклав на тих дверях!
Але не довів до ціли,
Бо з ватажком як наспіли,
Знак той був на всіх домах.

Третий раз вже сам ватажко
З полатайком бродять важко,
Дім той клятий щоб відкрить.
Тут ватажко встромив око,
Двері в тямку вбив глибоко,
Щоб пізнати їх в кожду мить.

Та наш Алі, як дізнався,
Чи хоч трохи налякався
Таємничих тих знаків?
Де там! Він і не думає,
З Мехметихою гуляє,
До її прийшов хатів.
А в хатах тих ходить чутка,
Що купець з Дамаску тутка
Проситься заночувать.
Просить одчинити ретяги,
Щоб оливнії боклаги
На подвірю поскладать.

Сорок бодень вщерть налитих,
Сорок мулів знаменитих,
Алі-Баба рад прийняв.
А купцеви із Дамаску,
Щоб всі знали його ласку,
Ще й вечеру дасть казав.

Поки Моргіяна жваво,
У пекарни в ліво,
[в право,
Заходилась коло страв;
Каганець з браку оли-
[ви
Згас... і свіжої поживи
Із боклагі вимагав.

А в боклазі... хто вга-
[дає?
Там оливи й раз не
[має,
Лиш здоровий драб
[сидить!
Ще й розплющив сонні
[очи:
Моргіяні щось шепоче,
„Вже пора?... Чи все
[вже спить?“

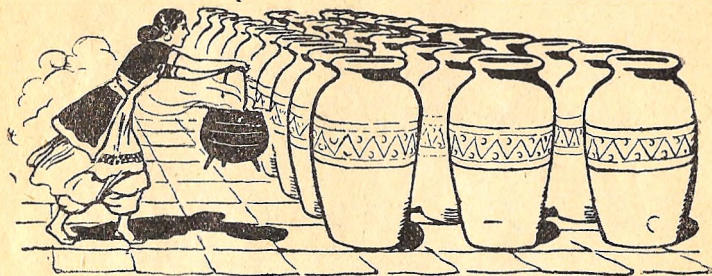
Моргіяна остовпіла...
Але зараз просвітліла
Мудра її голова.
„Ні ще! ні ще!“ про-
[шептала,
В мить боклагу сю
[заткала.
Инші розслідить пішла.
Сорок бодень без одної
Прослідила ночі тої,
Всіх розбійників най-
[шла;

Потім хутко із боклаги
Набирає тої снаги
У найбільший кітлик
[свій.

Кожному: „ще ні!“
[відперла,
З сорокової начерла
Каганцевого живла.

На вогонь його ставляє,
Грань-вугілля підгортає,
Щоб кипятком став олій.

Моргіяна тим окропом
На подвірю, хлоп за хлопом,
Всіх розбійників палить.

Щось в боклагах зашкруміло,
Чути скрізь спалене тіло,
Ні оден драб не щемить!

Довершивши того діла
Моргіяна наша сміла
У пекарню, знай, біжить...
Каганець там погасила,
Ватру швидко потушила
Причайлась... наче спить.
А купець той із Дамаска,
(Що пізнати в нім ватажка
Кожний може вже тепер),
О півночи одягаєсь,
По подвірю розглядаєсь,
У боклагачи очи впер.
Що він шепче, що благає,
Ба, ганьбить і проклинає,
Що попало на язик.
Ні один не ворухнувся...
Аж ватажко сам здрігнувся,
Скочив через мур... і зник.

ПІСНЯ ЧЕТВЕРТА

Ранок. Сонце височенько.
На дивані ще любенько
Алі-Баба спочивав.
Аж від світла пробудився,
Щиро Богу помолився,
В баню митися помчав.

А вертаючи із бані,
Алі-Баба Моргіяні
З добротлива так верзе:
„Ось боклаги вщерть наліті,
„Осьде мули знамениті,
„Щож? Купець з Дамаска де?“
Моргіяна каже: „Пане!
„Щоб Аллах усе погане
„З дому вашого прогнав!
„Найби сю ще дав вам ласку,
„Щоб купець той із Дамаску,
„Більш до вас не повертав.“

Тутка, Моргіяна сміла
Все до крихти розповіла,
Що відоме є для нас:
„То моя заслуга вірна,
„Так невільниця покірна
„Зберегла від згуби вас...“
„Правду кажеш,“ — Алі мовив:
„Щоб Аллах за те зготовив
„Красшу долю і тобі;
„Та тепер нам час думати,
„Як розбійників сховати
„Перед оком судії“.

„Він би певне не повірив!“ —
„Твій геройський чин би змірив —
„Як убійство для гроша;
„Тож прийдеться нам ділати,
„Тих розбійників гребати
„У городі, тихо... ша!“

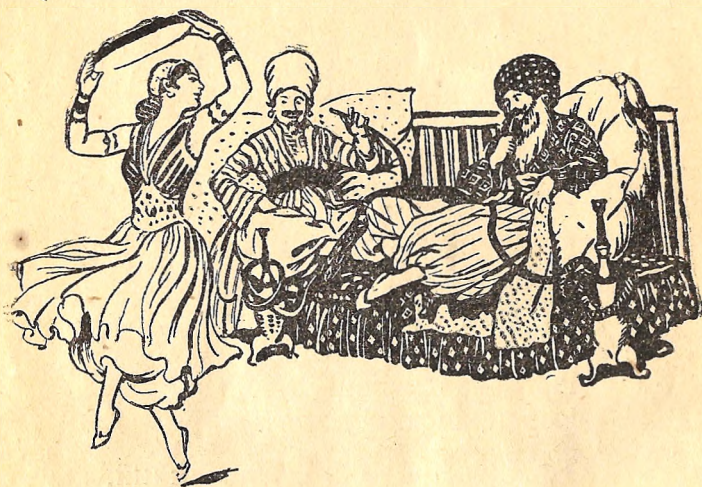
Сорок драбів без одного
Закопали ще дня того,
Сорок мулів зберігли;
Сорок бодень і кинджали,
Що драби при собі мали,
Поскривали, де могли.

А по тому всі ті річи
Раз на днину, або й двічі,
Посилали на базар.
По два мули... тай хороші,
За них брали добрі гроші,
Аж продали ввесь товар.

В тім часі син Алі-Баби
Відокремивсь... і провадив
Торговлю самий собі.
А напротив його склепу
Продавав купець з Аллепу:
Коври, шовки дорогі.

Той купець такий був чемний,
Та ввічливий і приемний,
Що подобався усім.
Алі-Бабі піддобрився,
Сам до нього запросився
На гостину в його дім.

При забаві Моргіяна,
Перед гостем танцювала
З тамбуріном у руці.
Враз ватажка в нім пізнала,
Злобний намір відгадала,
Бо кинджал крив в рукаві!

Не гаючи своїм часом,
Танцюристим викрутасом
Перегнулась к ньому в миг!
З рукава кинджал вхопила,
В само серце йому вбила
Так, що й крикнути не встиг!

Алі — ледви спам'ятався...
Як від дівчини дізнався,
Що останній ворог впав;
За її заслуги вірні,
За учинки непомірні,
Свободу їй дарував.

Потім мовить так до сина:
„Осьде є твоя дружина!
„Моргіяно! Твій жених!“
Славне справили весілля,
Прийшли гості... а звідкілля?
Із „конопів фармевих“!*)

*) 17 букв сего верша можна читати ось яким порядком:
1, 2, 7, 4, 14, 13, 8, 9, 10, 12, 11, 5, 3, 9, 15, 16, і 17,
Із поемів Франкових. (Прим. складача).

Абу-Касим із капцями,
Коваль Бассім з бильдарами,
Й міністер Джіяфар;
А з Месруром чорномазим,
Теслозубим негром вражим,
Гарун ер Рашид — сам цар!

Моргіяна танцювала,
Мехметиха свашкувала
Й веселився всенький дім!
Всі гуляли... й я там була,
А що бачила і чула,
Розповіла вам усім.

27. Міґуель Сервантес: „Пригоди Дон Кіхота“, з ориґінальними дереворитами Густава Доре.
 28. „Пригоди барона Мінґгавзена“, (на українську мову перелицював Я. Вільшенко), з образками найліпших німецьких малярів.
 29. „Казки 1001 ночі“: „Про Алядина і чарівну ліхтарню“ з образками.
 30. Антін Лотоцький: „Пригоди Лиса - Микити“, з численними ілюстр.
 31. Микита Магир: „Байки“, з численними ілюстраціями А. Манастирського.
 32. Марія Штелігівна: „Добре серце“, оповідання з образками А. Манастирського.
 33. Олесь Бабій: „Пригоди Богданка - Пустунчика“, з численними образками А. Манастирського.
 34. Данель Діфо: „Робінзон Крузо“, з ілюстраціями Густава Доре.
 35. Вільгельм Буш: „Веселі оповідання“, з 60 образками.
 36. Я. Вільшенко: „Вифлеємська Ніч“, сценічна картина на 3 дії (з 2 інтермедіями).
 37. Марійка Підгірянка: „В чужім пір'ю“, сценічна картина у 3 діях.
 38. Я. Вільшенко: „Княжна Ганна“, історична картина в 1 дії (з дитячих літ княгині Анни, доньки Ярослава Мудрого).
 39. В. Королів-Старий: „Чарівний Камінець“, сценічна картина на 3 дії.
-

„СВІТ ДИТИНИ“

**ілюстрований журнал
для українських дітей і молодіжи**

ВИХОДИТЬ

у Львові 1 і 15 кожного місяця.

Ціна 1 прим. 150 Мк.

Передплату приймається найменше на 10 чисел у квоті **1500 Мк.**, яка мусить бути зложена з гори при замовлюванню.

Для Америки й Канади 1 доляр на рік.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „Світ Дитини“

Львів, ул. Зіморовича, ч. 3.